

07.03.2021

Alumnihaastattelussa Niko Vuolle

Jakso nauhoitettu 14.5.2020.

Laura: Tervehdys taas Aamukahvien ääreltä. Tänään jatketaan vielä alumnitarinoilla, ja meillä on täällä vieraana Niko. Kerrotko vähän kuka sä oot, mistä oot valmistunu, ja missä oot nyt töissä?

Niko: Jees, morjesta vaan kaikille. Elikkä mä oon Vuolteen Niko, ja tietojärjestelmätieteeltä nyttien vuosi sitten valmistunu ja pari vuotta tässä kerenny työelämässä olemaan. Tosiaan Solteqilla tällä hetkellä toimitusketjuanalyttikkona työskentelen.

Laura: No miten sä aikanasi päädyit opiskelemaan tietojärjestelmätiedettä? Ootsä lukiotaustalla vai millä taustalla mennyt yliopistoon?

Niko: Joo lukiotaustalla oon ja tota.. kovin aikasessa vaiheessa ei vielä ollu mulle vielä selvää että mikä tulee olemaan se oma – oma opintosuuntaus. Mutta IT-ala kiinnosti ja kauppatieteet kiinnosti ja sitten löyty tää tietojärjestelmätiede missä sitten aika hyvin yhisty nää molemmat. Ja tota lukion jälkeen sitten pääsykokeen kautta pääsin sisään ja vuoden verran siinä sitten meni vielä et sai varusmiespalveluksen suoritettua pois alta ja sitten pääs opinnot alottamaan.

Minna: No mitä sä valitsit sit aikanaan sivuaineeksi ja koitko että oliko niistä sivuainevalinnoista sulle hyötyä nyt työelämässä?

Niko: Mä luin tuolta kauppakorkean puolelta mun sivuaineet. Mulla oli kandidivaiheessa markkinointi ja maisterivaiheessa johtaminen. Ja valitsin noi niinku puhtaasti oman mielenkiinnon mukaan että oli hyvin mielenkiintosia aihepiirejä. Kyl mä koen että sieltä on niinku saanu kyllä irti ja ne on tukenu tätä tietojärjestelmätiedettä. Että tässä mihin ite on lähteny työuraa suuntaamaan nii niistä on kyllä hyötyä ollu.

Minna: Joo kiva kuulla! No, miten sitten onko sulla ollu jotain semmosia erityisiä merkityksellisiä hetkiä sun opintojen aikana, mitä sä koet että ois jotenki erityisesti vaikuttanu sun tulavaisuuteen tai tulevaisuuden valintoihin esimerkiksi uran osalta?

Niko: No tuota mähän oon siis ehkä niinku opintojen alussa niinii mulla oli sellasta niinku epävarmuutta siitä että onks tää tietojärjestelmätiede sitte kuitenkin se oma juttu. Ja tota se mikä niinku itteä kaikista eniten kiinnostais mut sitten tota kun kävi opinto-ohjaajanki kanssa jutustelemassa ja opinto-ohjaaja sai niinku vakuuttuneeks siitä että mä pystyn tietojärjestelmätieteellä rakentamaan tutkinnostanini mun mielenkiinnon kohteitten mukasen. Ja tota niihän siinä sitte kävikin ja mitä pidemmälle opinnot meni nii sitä

enemmän tää tietojärjestelmätiede on tuntunu omalta jutulta. Ja jälkikäteen oon kyllä tosi tyytyväinen että tää tutkinto tuli sitte valittua. Mut ehkä niinku se justiin opintojen alku oli mulle sellasta et siinä kohti niinii voi olla taas, ois tota lähtenykki valitseeseen sitte tai valinnu jonku toisen – toisen alan. Mut tota tuli sitten täällä pysyttyä ja tällä tiellä ollaan.

Minna: Joo se on varmasti aika yleistäkin että sitte saattaa tulla sellasia epävarmuuden tuntemuksia. Mutta miten sitte sun opiskelu aika, millasta se oli ja mikä on sun paras muisto sun opiskelu ajoilta? Onko jotain semmosta erityistä mitä haluaisit nostaa esille?

Niko: Hmm.. Kyl opintojen aikana niinii että niinku tykkäsin siitä opiskelu ajasta ja tota... opiskelukaverit ja myöskin ainejärjestön porukka oli mulle tosi tärkeitä. Ehkä sellasta yksittäistä mitään merkittävää muistoa ei opinnoilta oo. Mut tota kyl niinku ihan kokonaisuudessaan nii opiskelu aika niinii on ollu sellasta mukavaa aikaa mitä on mukava jälkikäteen muistella.

Laura: Saat vielä hetken muistella opiskelu aikaa, puhutaan hetki opiskelutekniikoista. Onks sulla jotain, tai miten sä opiskelit? Käviks vaikka paljon demoissa, tai teitkö paljon itsenäisesti kotona? Millasia keinoja sulla oli käytössä opiskellessa?

Niko: *nauraa* Kyl mun oma opsielutekniikka oli et mahdollisimman paljon mahdollisimman myöhään, mikä ei sitte kyllä niinku oo ollenkaan paras vaihtoehto. Tota, se on niinku justiinsa että jos jotain pitäis muuttaa niinii nä mä kyllä tota jakaisin sitä työmäärää siihen niinku kurssin ajalle jotta ei sitte oo aina ihan sellanen työmaa siinä kurssin lopulla ja viimisinä päivinä ennen tenttiä. Ja tota itelle sellanen niinku hyvä taktiikka millä oppi nii kirjotti asioita ite ylös elikkä teki muistiinpanoja ja teki tiivitelmiä materiaalista. Ja sen huomasi niinku tietokoneella että oli aina helppo tehdä niitä mut sitten vielä ihan kynällä paperille kirjotti nii sillon ne jäi itelle kaikista parhaiten aina päähän. Ja myöskin käytännön kautta tekeminen et esimerkiksi niinku demot nii siellä kyllä oppii aina tosi paljon.

Laura: Onks sulla näitä samoja tekniikoita edelleen käytössä nyt ku oot työelämässä, vai onks tullu jotain – toki työ ja opiskelu on melko erilaista – mutta onks sulla jotain tekniikoita ja keinoja entäs vaikka stressinhallintaaki tullu työelämässä? Onks samoja tai erilaisia?

Niko: No ehkä just toi mitä niinku opinnoissa ois muuttanu, ois voinu muuttaa tehdä toisella tavalla et jakaa sitä työmäärää tasasemmin niinii sitä on kyllä niinku työelämässä pystynyt aika hyvin tekemään. Ku on vaa aikatauluttanu hommia paremmin. Ja totaa muuten niinku oikeestaan aika – aika samalla tavalla että tykkää esimerkiksi palaverissa tehdä paljon muistiinpanoja ja sitä kautta jää asiat myöskin mieleen.

Laura: Kyllä, vähän tossa puhuitkin jo siitä epävarmuudesta, et se ala ei tuntunu heti alussa oikealta. Vielä sen verran haluaisin vielä nostaa sitä aihetta esiin että onks sulla nyt jotain mitä sä haluaisit sanoo sellaselle opiskelijalle, joka kokee noita samoja tunteita tällä hetkellä opintojen kans? Onks sulla siihen jotain neuvoa tai vinkkiä?

Niko: Hyvä pysähtyy kattomaan että mistä se oma epävarmuus tulee. Ja onko niinku siinä tutkinnon sisällä esimerkiksi niinii kuitenkin niinku niin paljon sitä pelivaraa että pystyy muokkaamaan niitä opintoja omanlaisiks jos se esimerkiksi tuntuu et ne opinnot ei oo välttämättä se mikä niinku sillä hetkellä tuntuu kiinnostavalta. Vai tota onko sitten niinii joku toinen ala parempi. Omalla kohdalla oli kyllä niin tosi paljon apua siitä että oli opinto-ohjaaja, joka usko siihen, että mä löydän tältä alalta sen oman juttuni siinä kohti ku ei ite välttämättä siihen uskonu nii paljoa. Ja sitten siinä sitten kävi että tältä alalta nimenomaa löyty se oma juttu ja oma urapolku mitä ei välttämättä ite silloin alkuun nähny.

Niko: Ja tietojärjestelmätieteessä mistä ite oon tykänny justinsa pystyy myöskin aika paljon suunnata niitä opintoja omien mielenkiinnon kohteiden mukaan. Et se ei oo vaa sellanen yks tiukka putki mitä pitkin kaikki tulee vaan on niinku tosi paljon pystyy vaikuttaa ite niihin opintoihin ja tilaa niille sivuaineille mitä kautta sitten tota myöskin pystyy erottautumaan työelämässä. Mut myöskin voi sitten lukea niitä aihepiirejä mitkä kiinnostaa itseänsä ton tietojärjestelmätieteen ulkopuolelta. Ja esimerkiksi tässä nykysessä työpaikassa meitä on monta TJT-läistä ja kaikkiaan hyvinkin erityyppisissä työtehtävissä et se TJT ei missään nimessä niinku valmista yhteen tiettyyn työtehtävään vaan on niinku hyvin laaja skaala eri mahdollisuuksia mihin voi TJT:n papereilla päätyä.

Laura: Kyllä, ja se on alan yks mahtavista puolista mutta sitten myös just siellä opintojen alkuvaiheessa semmonen mikä paljon mietityttää kun ei tiedä niitä kaikkia vaihtoehtoja ees mitä on sit mahdollista tulevaisuudessa tehdä.

Niko: Joo sehän se on siinä niinku vaikeutena varmastikin monella ja itellä ainaki oli ku ei ees tienny mitä kaikkia työtehtäviä esimerkiksi on ja vaikka oli silleen mielessä että mikä itseä kiinnostaa mut sitten oli niinku vaikee ku ei hahmottanu ihan mikä esimerkiksi vois olla sitten se työtehtävä, missä niitä omia mielenkiinnon kohteita pääsee toteuttamaan. Että sen on sit ehkä vasta myöhemmässä vaiheessa oppinu ja päässy näkemään.

Laura: Kyllä ja sit varmaan myös kokeilun ja erehdyksen kautta sitä oppii aina lisää itsestään ja niistä omista mielenkiinnon kohteista.

Niko: Joo kyllä ja seki on niinku tärkeätä että vaikka jos lähtee jotain työtehtävää kokeilemaan ja sitten ei oookkaan se oma juttunsa nii se ei oo missään nimessä hukkaan menny. Et sitte on ainaki saanu niinku poissuljettua jotain sieltä ja niinku kavennettua taas sitä skaalaa, että mikä se oma juttu vois olla. Et rohkeesti kannattaa kyllä niinku eri tyyppisiiki työtehtäviä kokeilla jos vaa mahdollisuuksia tulee.

Minna: No miten sitte sä koet että onko harrastuneisuudesta tosi paljon hyötyä työelämässä? Pitääkö olla tosi paljon semmosta harrastuneisuutta hankittu ennen sitä työelämää vai pärjääkö sit vaikka ilmanki sitä?

Niko: Totaa.. Harrastuneisuutta ei tarvi olla. Siitä on varmastikin hyötyä kyllä mut tota missään nimessä ei oo kyllä niinku vaatimus työelämään. Ja totaa sillä pystyy varmastikin hankkimaan harrastuneisuudella sellasta osaamista mitä ei kursseilla opeteta ja myöskin

osoittamaan työnantajille sitä kautta sitä omaa osaamista ja myöskin erottautumaan. Mutta vaikka ei sitä harrastuneisuutta olis niinii sekään ei kyllä haittaa. Että ihan varmasti työelämässä pärjää kyllä ilmankin.

Minna: Joo toi on kyllä tosi rohkaisevaa kuulla. Mitä mieltä sitten oot näistä projekteista, että voiko sit saada työpaikan vaikka ei olis omia projekteja tehtynä?

Niko: Joo voi kyllä ehottomasti saada, että oon tota nähnykki sitä. Oikeestaan niinku mitä tietää, vaikka opiskelukavereita nii on kyllä ihmisiä päätyny työelämään tosi erilaisia polkuja pitkin. Et joillaki se on ollu sitä et on niinku ollu vaik sitä harrastuneisuutta ja sitä kautta päässy näyttämään osaamista ja työnantajat on kiinnostunu. Joillaki on sitä et on pitkin opintoja päässy jo tekemään töitä jossain yrityksessä vaikka niinku lähtien kesätyöstä ja sitä kautta päässy itteä ajamaan yritykseen sisään. Mut sit myöskin niinii on sellasia ketkä on hoitanu eka kerralla opinnot pois, valmistunu ja sen jälkeen sit vasta siirtyny suoraan työelämään.

Minna: Joo toi on kyllä tosi tärkeä näkökulma et varmastikin monenlaisten polkujen kautta voi päästä just työelämään oikein hyvin käsiksi. Että monenlaisia työtehtäviä on kuitenkin mahdollista tehdä. Onko sulla ollu mitenkään esimerkiksi ku sait ensimmäisen oman alan työpaikan sit valmistumisen jälkeen nii tuliko sulle mitään semmosia epävarmuuden tunteita et osaatko sä tarpeeks ja mitäs jos sä tuotakin pettymyksen työntajalle? Vai millasia ajatuksia sulla oli ensimmäisen oman alan työpaikan kanssa sit valmistumisen jälkeen?

Niko: Kyl sitä etukäteen mietti et osaako tarpeeks. Vaik sit kuitenkin samaan aikaan oli kova luotto itteensä et varmasti tulee pärjäämään mut kyl siin niinku vähän kuitenkin turhan paljon oli sellasta ylimäärästä epävarmuutta mikä sit osoittautu sit loppupeleissä täysin turhaks. Et kyllä tää opintojen kautta tullu pohja on tosi hyvä ja tietenkään ei koulunpenkillä kaikkea opi mut ei oo myöskään tarkoituskaan. Et kyl se niinku työelämässä oppii, pääsee oppimaan paljon sellasta mitä ei oo mahdollista ees yliopistossa opettaa.

Niko: Ja niinku vaikka se nii klisee onki nii kyl se työelämässä oleminenki on sitä jatkuvaa oppimista ja jatkuvaa opiskelua. Ei ne myöskään jos kattoo vaikka kokeneempiäki työkavereita nii ei nekää vielä oo valmiita eikä ne tiä kaikesta kaikkea vaa kyllä niillekki on koko ajan se oppimisprosessi käynnissä. Ja aika hyvin kyllä koulunpenkiltäki työelämään siirtyy nii suurin osa työnantajista tiedostaa sen tilanteen mikä se lähtötaso on eikä oletetakaan että pitäis osata jo kaikki. Vaan siellä alkaa sitte se työelämään opiskelu ja työelämään kouluttaminen johon sitten ne opinnot antaa hyvin pohjan kuitenkin.

Laura: Ootko sä tehny harjottelua opintojen aikana, ja jos oot, niin mitä kautta oot saanu sun harjottelupaikan? Ja näätkö että siitä olis nyt hyötyä työelämää varten?

Niko: Varsinaises harjottelussa en oo opintojen aikana ollu. Mut sitten yhen kesän olin mukana tossa monitieteellisessä työelämäprojektissa. Se taitaa muuten olla Tiimi ja työnantaja-kurssi. Ja siinä tosiaan toteutettiin eri alan opiskelijoista kasatulla tiimillä – se oli kesän mittainen projekti asiakkaalle. Se on ollu kyllä ehdottomasti yks niistä kursseista millä pääs niinku eniten tollasta käytännön osaamista oppimaan ja myöskin niinku testaamaan ja

näkemään mitä se oma kurssilla opittu teoriaosaaminen, niin miten se kääntyy käytäntöön. Oli tavallaan myöskin sellanen turvallinen ympäristö testata pienissä määrin työelämää ja tollasta asiakastyöskentelyä. Ja uskon kyllä että siitä oli hyötyä ja sitten nii tosta kesästä eteenpäin sain ensimmäisen kesätyöpaikan. Varmastikin oli apua siitä että oli päässyt olleen niinku kurssin kautta näkemään sitä työelämää jossain määrin.

Laura: No kerro vähän tosta sun ekasta kesätyöpaikasta ja varsinki siitä sitten rekryvaiheessa. Että oliko se ihan sellanen perinteinen rekryprosessi vai menikö se jotenkin suhteitten kautta vai miten sä päädyit saamaan sun paikan?

Niko: Joo ensimmäisen oman alan kesätyöpaikan, tosiaan se oli mulla maisterivaiheen alussa kun sen sain. Ja olin siinä yhdessä konsulttifirmassa kesän vaatimusmäärittelijänä. Siinä pääs kyllä niinku tosi hyvin oppimaan ja justiin niinku yliopistossa opittua teoriaa viemään käytäntöön ja näkemään mitä se oikeesti on siellä työelämässä. Firmassa annettiin tosi paljon aikaa opetteluun ja vaikka myöskin oli samanaikaisesti tuottava työntekijä, niin samaan aikaan annettiin tosi paljon aikaa käyttää siihen opiskeluun. Nii pääs sitte sisään siihen kaikkiin firman käytänteisiin ja muuhun.

Niko: Ja rekryprosessi sinne oli tavallinen, ihan perinteinen rekryprosessi mitä kautta sisään pääsin. Tai oikeestaan sellasella twistillä että firmalla oli – en muista oliko DuunIT vai firmamessut missä ne järjesti sellasia pikahaastatteluita mihin sitte osallistuin ja sitä kautta varmasti pääsin omaa naamaa tuomaan esille siinä rekryprosessi. Että siitä oli varmastikin apua että sitten sinne pääs töihin. Mut muutoin kyllä ihan tavallinen rekryprosessi.

Laura: Eli oma aktiivisuus ja tietyllä tavalla rohkeus palkitsi tossa. Että tosiaan ehkä tuli sitä kautta sitten naama tosiaan tutuksi ja saatto auttaa sitte siihen kesätyöhön pääsemiseen. Tai mistä asioista sun mielestä oli eniten hyötyä työpaikan saamisessa vaikka tässä sun nykyssä työssä tai jossaki sun aiemmassa? Että mitä asioita kannattaa työnhakijan huomioida vaikka meidän opiskelijan näkökulmasta?

Niko: No kyl omalla kohdalla mä sanoisin että on ollu hyötyä siitä että on ollu ite aktiivinen ja onnistunu tuomaan itseäni niitten työnantajien tietosuuteen aikasemmin. Ja myöskin välillä se on vaatinu sitä että on omalta mukavuusalueelta poistunu mut tota se ei oo niinku missään nimessä se ainut tapa päästä töihin. Joillekin se on se paras tapa ja joku voi käyttää niitä omia vahvuuksia esimerkiks siinä että luo laajat verkostot ja hyödyntää sitten niitä sen työpaikan löytämisessä. Mutta se on vaa yks tapa. Että kannattaa jokaisen tarkastella et mikä on se oma vahvuus mitä kautta pystyis erottautumaan. Mä koen että erottautuminen on kuitenkin tärkeätä et jollain tavalla jos pystyy erottautumaan aina massasta niin siitä on varmastikin hyötyä. Jollakin se voi taas olla sitten harrastuneisuus tai jotain oma projekteja ja sitä kautta pystyy erottautumaan.

Niko: Mut tota on hyvinki monia ja ei oo sellasta yhtä oikeeta tapaa vaa jokaisen kannattaa omalta kohdalta miettiä mikä on se oma vahvuus. Ja myöskin sen oman vahvuuden löytäminen, niin se voi olla opiskeluvaiheessa haastavaa ja myöskin ite ainaki muistan että oli niinku opintojen aikana vaikee miettiä mitkä ne omat vahvuudet tulee työelämässä olemaan just ku ei oo päässy vielä kokemaan sitä työelämää käytännössä. Viimeistään työelämässä oppii.

Minna: Niinpä, se on ihan totta, että sitten ei tarvi vaatia itseltään liikaa sillon opiskeluaikana että nyt pitäis jo hirveesti osata ja tietää. Että varmasti pikkuhiljaa niitä omia vahvuuksiaki oppii huomaamaan ja siinä käytännön työssä sitten näkee. Entäs sitten millasia kokemuksia tai muistoja sulla on ensimmäisestä oman alan työpaikasta?

Niko: Mulla on kyllä hyviä kokemuksia ja muistoja. Oli mukava päästä sitten näkemään ku oli monta vuotta eka opiskellut ja kuitenkin opinnoissa tähdännyt siihen, että pääsee sitte siihen työelämään ja löytää siellä sen paikkansa nii oli mukava päästä näkemään millasta se IT-alan työskentely on sitte käytännössä. Ja sitte oli myös rohkasevaa huomata miten se kuitenkin se yliopisto antaa hyvän pohjan siihen työelämään siirtymiseen vaikkei niinku kaikkea heti alussa osakkaan nii kuitenkin pohja on hyvä mistä lähtee sitte oppimaan lisää.

Laura: Oliko sulla opintojen aikana mielessä joku unelmaduuni? Tosin sä kyl sanoit siitä vähän epävarmuudestakin siellä opintojen alkuvaiheessa mut oliko sulla jokin unelmaduuni vai onko se polku muovautunu sit itsestään ja omalla painollaan?

Niko: Kyl se polku on aikalaila muovautunu tossa että varsinkin opintojen alussa ei ehkä ollu sellasta yksittäistä työtehtävää esimerkiksi mikä ois niinku ollu sitte unelma. Johtuen ehkä sit siitäki ettei niinku ihan täysin vielä hahmottanu mitä kaikkee mahdollisuuksia IT-alalla on työskennellä. Sit mitä lähemmäs valmistumista on tullu ja mitä enemmän on alasta oppinu nii on sit saanu käsityksen siitä et mikä vois niinku olla sitte se omatehtävä justin tällä IT-alalla ja mihin suuntaan lähtee sitä omaa uraa viemään.

Laura: No miten se sun siirtyminen työelämään sitten sujui opiskeluista? Oliko se työelämä sitten samanlaista mitä olit ajatellut sen olevan? Toki sä olit myös kesätoissa ja harjoittelussa et sitä kautta varmasti tuttuakin jo, mutta mitä sä sanoisit tähän?

Niko: Aika smoothisti se loppupeleissä meni se siirtyminen. Just omalla kohalla ku oli ollu aikasemman kesän kesätoissa IT-alan firmassa jo nii oli niinku se käsitys mitä se työelämä tulee olemaan. Se varmastikin niinku auttoi siinä ettei ollu sitte nii iso se muutos. Mut tota kyl se niinku aina opiskelujen aikana ootti keväällä viimeistään että alkaispa jo kesätyöt ja sitte monesti kesätöiden loppupuolella sitä ootti jo että opinnot alkaa. Ainut vaa et siinä jäi sitten se pois ettei sitte tullu enää koulun penkille palatuakaan vaan jäätyä sit sinne työskentelemään. Mut ohan se iso muutos elämässä varsinkin jos on aikasemmin niinku ihan täyspäiväsesti vaa opiskellu nii sitten vaihtaa siitä suoraan täyspäiväseks palkansaajaksi nii ohan se kuitenkin sitte iso muutos elämässä.

Minna: Se on kyllä ihan totta ja tosi paljon sit kuitenkin siinä on eroavaisuuksia että varmasti sit omanlainen sopeutumisensa siihen työelämään siirtymisessäki. No, millaisia työtehtäviä sä ehkä tulevaisuudessa haluisit tehdä jos nyt vähän mietätään tulevaisuutta nii onko jotakin mikä sua erityisesti kiinnostaa?

Niko: Mua oikeestaan kiinnostaa IT-alalla niinii IT:n ja asiakasrajapinnan välissä toimiminen. Siinä nytten tällä hetkellä oon päässy työskentelemään ja siinä myöskin haluaa sitä työuraa

viedä eteenpäin. Ja sitä myöskin tukee nuo sivuaineet markkinointi ja johtaminen mitä oon opintojen aikana luku ja päässy sillä tavalla jo alan opintojen aikana suuntaamaan sitä tai hakemaan sitä pohjaa tolle suunnalle mihin nyt haluaa työelämää viedä.

Laura: Joo! Kiitos näistä vastauksista, tässä ole meidän haastattelukysymykset. Mutta sitten meillä olis vielä kahdeksan tollasta salamakysymystä. Meillä on kahdeksan sanaa ja me toivottas että reagoit niihin vaa mahdollisimman nopeesti sillee et mitä sulle ekana niistä sanoista tulee mieleen. Onks tää ok?

Niko: Joo on.

Laura: Joo. Alotetaan ensimmäisestä sanasta: Arvosanat.

Niko: Tavallaan ristiriitanen suhtautuminen, tää on nyt pitkä vastaus, mut kyl sillä tapaa kokee ne tärkeeks mut sitten kuitenkin ne ei kerro sitä koko totuutta.

Laura: Tietojärjestelmätiede.

Niko: Loistava oppiaine.

Laura: Dumppi ry.

Niko: Rakas ainejärjestö.

Laura: Rekrymessut.

Niko: Hyvä tapa tutustua yrityksiin, tuoda itseänsä näkyville työmarkkinoilla.

Laura: Verkostoituminen.

Niko: Yks väylä tuoda itseänsä näkyviin työelämässä.

Laura: C#.

Niko: *nauraa* Viha-rakkaus -suhde.

Laura: Etätyö.

Niko: Mielekästä.

Laura: Kesä.

Niko: Loma.

Laura: Siinä ne oli, hienosti selvitty! Onks sulla tässä loppuun vielä jotain mitä sä ehkä haluaisit sanoa jossei oo tullu tässä haastattelun aikana jotain?

Niko: Haluan tuua esille, opiskeluaika, se on oikein hyvää aikaa ettiä sitä omaa juttua ja myöskin niinku testata, tavallaan turvallista aikaa testata ja ettiä mikä on se oma juttu mahdollisesti siellä työelämässä sitten. Et se kannattaa ehottomasti hyödyntää ja koittaa ottaa siitä opiskeluajasta kaikki irti ja olla rohkee.

Laura: Mutta hei, kiitos oikein paljon, kun tulit tänne haastateltavaksi! Jos siellä kuulijoilla herää kysymyksiä tai ajatuksia näihin juttuihin liittyen, niin meidät saa kiinni Instagramissa @jyu.it tai sähköpostilla itcrew@jyu.fi. Ja alumnihaastatteluja me saadaan vielä lisääkin, joten jos on jotain sisältötoiveita niin niitä saa toki lähetellä meille. Mutta palataan taas asiaan ensi jaksossa.